

Det gør vi bl.a. ved at indlægge vores indtægtskrav på ca. 159.000 kr. om året. Vil det så betyde, at der er nogle lønmodtagere, som på grund af grænsen vil blive holdt ude? Nej, for hvis vi kigger på det, ser vi, at det er sådan, at indtægtskravet opnås, hvis man har haft en indtjening på 80 pct. af dagpengeniveauet. Det betyder, at hvis man i forvejen har levet op til det timekrav, der er, så vil det nærmest være umuligt ikke også at leve op til det indtægtskrav, der er.

Derfor er det en meget teoretisk situation, at indtægtskravet ikke er opfyldt, samtidig med at timekravet er opfyldt for lønmodtagere. Så hvis vi droppede indkomstkra­vet, som jeg kunne forstå var en stor sten i skoen for Socialdemokratiet, ville det betyde, at der ville være en langt lettere adgang for selvstændige og honorarmodtagere til at komme ind under ordningen. For dem har vi ikke nogen ATP-opgørelse på. Jeg har svært ved at forestille mig, at det lige præcis – selv om jeg personligt kan have meget sympati for grupperne – er den sympati, Socialdemokratiet ønskede at udtrykke i deres bekymring.

Der er nogle stykker, som har været inde på, om regeringen nu er overoptimistisk. Vi har valgt at foretage en vurdering gående på, at lovforslaget her vil betyde, at yderligere 4.000 årsværk vil være til rådighed på arbejdsmarkedet, og at det dermed vil være et forslag, der så at sige bærer finansieringen i sig selv.

Jeg er altid tilhænger af, at man skal tænke sig godt om, og at man skal føre en ansvarlig økonomisk linje, men de påstande, der underforstået har været om, at regeringen skulle være overoptimistisk, er altså fuldstændig grundløse. Må jeg ikke bare nævne, at de økonomiske vismænd i deres vurdering af et stort set identisk forslag siger, at det vil betyde et øget arbejdsudbud ikke på 4.000 årsværk, men på 15.000 årsværk, og at Dansk Industri, som også har været nævnt, har skudt på, at det vil give ikke 4.000 årsværk, men et sted mellem 30.000 og 40.000 ekstra årsværk.

Kl. 15:02

Regeringen har altså taget – og her vil jeg sige undskyld til hr. Lars Barfoed – den mest konservative vurdering overhovedet. Jeg ved godt, at det måske ikke var den vurdering. Det Konservative Folkeparti ville have lagt til grund, men det var den mest forsigtige vurdering overhovedet at lægge ind for netop ikke – i hvert fald ikke retmæssigt – at kunne blive beskyldt for at være overoptimistisk. Andre, der har foretaget vurderinger på tilsvarende forslag, har medregnet en

langt større effekt end den, vi har turdet tage med ind, og derfor vil jeg vil blankt afvise de kritikpunkter, der har været.

Så var der blandt visse partier nærmest en tendens til at sige, at lovforslaget her er helt forkert strikket sammen, for det gør slet ikke noget ved den store flugt, der er fra den offentlige sektor til den private sektor. Der var en del af fru Line Barfods indlæg, som mere gik på den igangværende konflikt end den igangværende behandling af lovforslaget.

Men jeg har bare for at oplyse tilhørerne hentet et par tal frem, der siger noget om, hvorvidt der er en flugt fra det offentlige over mod det private. Tal fra Dansk Arbejdsgiverforening viser, at i perioden fra 2005 til 2006 skiftede 37.891 personer fra den offentlige sektor til den private sektor. Det er selvfølgelig et stort tal, men det modsvares bare af, at den anden vej fra den private sektor til den offentlige sektor skiftede 41.561 personer. Altså ca. 3.500 flere personer skiftede fra den private sektor til den offentlige sektor end omvendt. Så den myte, der bliver forsøgt bygget op om, at den offentlige sektor er et forfærdeligt sted at arbejde, og at alle de, der er ansat i den offentlige sektor, render væk for at få job i den private sektor, er ikke bare dybt skadelig, den er også lodret forkert.

Jeg vil slutte af med at sige, at der er enkelte – jeg kan nævne hr. Anders Samuelsen, hr. Lars Barfoed og hr. Niels Helveg Petersen – der har nævnt, at lovforslaget her jo ikke er et mål i sig selv, men så at sige en lap, en kvist, en tilbygning, et udhus, eller hvad man nu ellers kan kalde det, på det i forvejen ganske charmerende og spraglede skattesystem.

Jeg vil gerne give disse medlemmer fuldstændig ret. Det er naturligvis ikke et mål i sig selv at lave den her form for særordninger. Derfor er det også, at regeringen har nedsat en Skattekommission med det klare formål at få fremskaffet en række modeller til, hvorledes skatten på arbejde kan sættes ned, herunder også skatten på den sidst tjente krone. For vi har behov for at sætte skatten på arbejdsindkomst ned.

Det glædelige ved skat, kan man sige, er jo egentlig, at den har en fantastisk virkning. Det, man lægger skat på, får man mindre af, og det, man fjerner skatten fra, får man mere af. Derfor vil det være positivt at fjerne noget af skatten på arbejdsindkomst for derigennem at få et større arbejdsudbud. Det er regeringen fuldt ud bevidst om, og vi tager vores ansvar på os i form af, at vi forventer, at vi i foråret 2009 kan indby-